

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-06-30
Besvaras senast
2022-07-14

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2021/22:1778 Överenskommelsen mellan Turkiet och Sverige och respekten för mänskliga rättigheter

Sverige och Finland har kommit överens om att tillmötesgå de krav som Turkiet har ställt för att godkänna dessa länders Natomedlemskap. Finlands president Sauli Niinistö har sagt att länderna har hittat en "bra lösning" och kommit överens i frågan om vapenexport och ökade insatser mot terrorism. Hur ser då en sådan ut? Sverige har givit upp sina principer och låtit Ankara helt bestämma en "Erdoğans" överenskommelse.

Det är ytterst oroväckande att Sverige viker sig för Turkiet på samtliga punkter. Man bortser från att Turkiet är en av islamister dominerad stat som lider av allvarliga brister när det gäller respekten för demokratiska principer och mänskliga rättigheter och är en stat som genomfört en folkrättsvidrig ockupation av främmande makts territorium (av staden Afrin i Rojavaprovinsen i Syrien) samt sätter företrädarna för det egna landets demokratiska oppositionspartier, HDP:s före detta ledare Selahattin Demirtaş och 5 000 andra medlemmar och HDP:s folkvalda politiker i fängelse, falskeligen anklagade för "terrorism". Även 77 journalister är fängslade för samma anklagelser.

Man brukar skilja på den terrorism som utövas av organisationer och enskilda personer å ena sidan, och turkisk statsterrorism å den andra. I föreliggande fall går det inte att bekämpa terrorism genom att låta statsterrorister bestämma vilka som är terrorister.

De kurdiska organisationerna YPG och YPJ är inte några terrororganisationer. Det var YPG och YPJ som befriade världen från IS/Daishs terroristiska och blodsbesudlade kalifat. Turkiet stöder IS/Daish. Detta har bekräftats av både internationella journalister och i olika reportage samt av den kända journalisten Can Dunder. Därmed gjorde YPG och YPJ världen och Sverige till en säkrare plats. Särskilt bör det noteras att det var och fortfarande är de kurdiska kvinnorna i YPJ som gick i bräsch i kampen mot IS. Sverige sviker nu dessa organisationer och dessa kvinnor och förhandlar bort minoritetens fri- och rättigheter.

Regeringarna i Sverige och Finland vet naturligtvis om allt detta men tycks nu förträngt allt detta för att man vill bli medlemmar av Nato.

Det är knappast en politik som stärker freden och kampen för demokratiska fri-

och rättigheter för Turkiets befolkning, och särskilt inte för landets kurdiska befolkning. Snarare är det så att man uppmuntrar president Erdoğan i hans uttalade avsikt att förverkliga sina planer på ytterligare aggressiva militära ingripanden i Rojavaprovinsen i Syrien, vilka om de genomförs med stor sannolikhet kommer att bli blodiga och kosta många människors liv.

I tron att man skapar garantier för fred i norra Europa ökar man risken för hårdare förtryck och nya krigshandlingar i Mellanöstern, vilka knappast kommer att lämna Europa opåverkat.

Ett problem, som är av mycket delikat natur, kommer regeringen ofrånkomligen att tvingas hantera: Vem bestämmer vilka som är terrorister, svenska eller turkiska myndigheter? Det torde råda olika uppfattningar mellan Sverige och Turkiet i den frågan:

Med anledning av detta vill jag fråga utrikesminister Ann Linde:

Kommer Sverige att exportera vapen till Turkiet och/eller skicka flyktingar och frihetskämpar till Turkiet, och vad kommer Sverige som företrädare för en stat som är internationellt känd som försvarare av demokratiska principer och mänskliga rättigheter att göra för att hävda sitt tolkningsföreträde när det gäller vilka personer eller organisationer som ska betecknas/stämplas som terroristiska när det gäller de politiska förhållandena i Mellanöstern?

.....

Amineh Kakabaveh (-)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch